

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2020. február 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés előkészületének büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2019. szeptember 30. napján kihirdetett 11.B.15/2019/13. számú ítéletét helybenhagyja.

A börtönbüntetésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

Indokolás

- [1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2019. augusztus 28. napjától szeptember 30. napjáig tartó nyilvános tárgyalássorozat alapján meghozott, és az utóbbi napon kihirdetett, 11.B.15/2019/13. számú ítéletével I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségét 2 rb emberölés előkészületének büntetében (Btk. 160.§ (3) bekezdés) állapította meg, ezért őt a törvényszék - halmazati büntetésül - 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása tárgyában, az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, és kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.
- [2] Az elsőfokú határozat ellen a vádlott és védője terjesztettek elő jogorvoslati kérelmet, elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan jelentős enyhítésért.
- [3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.293/2019/2-I. számú átiratában az előterjesztett fellebbezéseket alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a törvényszék a büntetőeljárási szabályokat maradéktalanul betartva az iratok tartalmával összhangban álló, hiánytalan, teljes körűen felderített és téves ténybeli következtetést sem tartalmazó tényállást állapított meg. A megalapozott tényállás alapján a vádlott bűnösségére okszerűen vont következtetést, ilyen módon törvényes a terhére rótt cselekmények jogi minősítése is. A büntetés kiszabása során irányadó körülmények körütekintő feltárása mellett az elsőfokú bíróság tetтарыыos büntetést szabott ki, amelynek enyhítését a fellebbviteli főügyészségi indítvány indokolatlannak ítélte. Fentiek alapján indítványozta az előterjesztett fellebbezések nyilvános ülés keretében történő elbírálása eredményeképpen a törvényszék fellebbezéssel támadott ítéletének a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján történő helybenhagyását.
- [4] Fellebbezésének írásbeli indokolásában a vádlott meghatalmazott védője maradéktalanul fenntartotta az elsőfokú büntetőeljárás során kifejtett jogi álláspontját, jogorvoslati kérelme elsődlegesen továbbra is a védenca bűncselekmény hiányában történő felmentésére irányult. A történeti tényállás elsőfokú bíróság által történt megállapításával összefüggésben több vonatkozásban is iratellenességre hivatkozott, határozottan kifogásolta a védenca aktuális pénzügyi problémáira, napi megélhetési nehézségeire vonatkozó, a vádlott szüleivel fennálló viszonya folyamatos megromlására utaló, a két évvel korábban A.A.tól történt méregkérés körülményeivel összefüggő, az illegális pénzügyi manőverekben történt részvételével, a valótlan cégalapításra

történő hitelfelvétel útján pénzszerzéssel kapcsolatos, valamint egyes kérdésekben a vádlott konkrét tudattartalmára vonatkozó, valamint **B.B.** tanú bérnyílókosságra való felbujtásával és annak komolyságával összefüggő ítéleti ténymegállapításokat. Hangsúlyozottan mutatott rá arra, hogy ölésre irányuló szándék hiányában sem az emberölés kísérlete, sem annak előkészülete nem valósul meg, a bizonyítékok helyes mérlegelésével pedig megállapítható, hogy védencét a vád tárgyává tett cselekvősege kapcsán ölési szándék nem vezette. A védői álláspont szerint már az élet elleni támadás motívuma is hiányzik, azt néhány százezer forintos tartozás nem indokolhatja, a feltárt személyiségjegyei a vádlottat alkalmatlanná teszik ilyen irányú megbízás kezdeményezésére, és a terhelt által felismerhetően a társaságban a bérnyílókosság elkövetésére alkalmas személy sem volt, I.rendű vádlott neve pusztán a magát maffiózónak állító **C.C.t**, illetőleg barátait kívánta leleplezni, tesztelve azt, hogy az emberölési megbízás kapcsán meddig hajlandóak elmenni. A védelem részletezte azokat a körülményeket, amelyek álláspontja szerint a védenca által adott megbízás komolytalanságára, az ölési szándék nyilvánvaló hiányára utalnak, és mindezekkel összhangban lévőknek látta az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény megállapításait. Másodlagos indítványa körében a törvényszék által alkalmazott szankciót eltúlzottnak ítélte, a büntetéskiszabás során ugyanis figyelmen kívül maradt az a körülmény, hogy a szülők maguk sem gondolták azt, hogy a gyermekük meg akarta volna őket öletni, azóta is rendszeresen tartják a kapcsolatot vele, támogatják mindenben, az általa elismert cselekvőségét pedig megbocsátották. A védői álláspont szerint a kiszabott büntetés az irányadó ítélkezési gyakorlatnak sem felel meg, annál indokolatlanul jelentősen súlyosabb.

- [5] Az ítéletábla a többirányú fellebbezési kérelmek tartalmára, a fellebbezési főügyészség átiratában foglaltakra, a védelmi fellebbezés írásbeli indokolásának lényegére, valamint a fellebbezési nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. Ennek körében alapvetően arra a megállapításra jutott, hogy az első fokon eljáró bíróság a perrendi szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, az ítéletábla nem észlelt olyan szabálysértést, amely akadályát képezte volna az ítélet másodfokú érdemi felülbírálatának. Az elsőfokú bíróság által foganatosított, valamint a nyomozati szakban a bizonyítékok felderítésével, beszerzésével, biztosításával kapcsolatos eljárási cselekményekkel összefüggésben sem tárt fel a másodfokú bíróság törvénysértést, a rendelkezésre álló bizonyítási anyagból, annak értékelése során így nem kellett bizonyítékot kirekesztenie. A fentiek szerint a másodfokú felülbírálat a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozat valamennyi fő- és járulékos jellegű, azaz az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésére, továbbá az elsőfokú bíróság általános értelemben vett és konkrét eljárási módjára is kiterjedt, e körben kiindulópontként az állapítható meg, hogy a felülvizsgálat sem feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező mulasztást, sem az ügy érdemére is kihatással bíró, relatív hatályú eljárási hibát nem tárt fel. Megvizsgálva a rendelkezésre álló teljes iratanyagot, elemezve a lefolytatott bizonyítási eljárás konkrét eredményeit, időszűrőségét, a tárgyalási időközök megtartását, a tárgyalási szak folytonosságával összefüggő rendelkezések érvényesítését, az egyes konkrét eljárási cselekményeknél a büntetőeljárási törvény megkerülhetetlen szabályainak érvényre juttatását, semminemű perrendi hiányosság vagy mulasztás e körben nem állapítható meg.
- [6] A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján az is rögzíthető, hogy a szükséges körben és valamennyi érdemi vonatkozásban a beszerzett bizonyítékalmaz tárgyalás anyagává tételére perrendszerűen került sor, amelynek gerincét nyilvánvalóan a személyi típusú, a tárgyi, illetőleg a szakértői jellegű, valamint az egyéb okirati bizonyítékok képezték, azonban ezen kívül is alapos nyomozati, illetőleg felderítő jellegű tevékenység is folyt, amelynek eredményeképpen lehetett tisztázni a jelen üggyel érintett cselekménnyel párhuzamosan folyamatban volt vagyon elleni

bűncselekménysorozatban vállalt szerepet, illetőleg közreműködési módot a jelen ügy terheltje, illetőleg egyes tanúként szereplő személyek részéről.

- [7] A terhelt meghatalmazott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában a megállapított tényállás megalapozottsága ellenében érvelt, védekezésében több irányból is támadta az elsőfokú bíróság ténymegállapító tevékenységét. A törvényszék által rögzített tényállást azonban az ítélet tábla sem összességében, sem részleteiben nem találta iratellenesnek, de más okból megalapozatlannak sem, az eljárás bírósága a törvényesen beszerzett, és a hatályos jogszabályoknak megfelelően a tárgyalás anyagává is tett bizonyítékok ugyancsak törvényeknek megfelelő mérlegelésével, iratszerűen tett eleget a ténymegállapítási kötelezettségének.
- [8] A személyi bizonyítékok körében alapvető jelentőséget a vádlotti előadásoknak, illetőleg a I. rendű vádlott neve magatartását részletező tanúvallomásoknak kellett tulajdonítani. Nem vitatható, hogy a védelem is részletes elemzésnek vetette alá a vádlotti védekezést, erre azonban nagyon alaposan sort kerített az első fokon eljárás bírósága is, amellyel összefüggésben mindenben iratszerűen kellett tekinteni az e körben levont következtetéseket, ezen belül azt is, hogy önmagához képest is aggályos és önellentmondó hivatkozások történtek az eljárás során a terhelt részéről, ugyanis éppen a cselekményének motivációjával kapcsolatosan tett összeegyeztethetetlen tartalmú nyilatkozatokat. Eleinte arra hivatkozott, hogy ugyan történt részéről felhívás, a szülei megölésére irányuló szándék azonban benne nem alakult ki, a felhívása hirtelen felindulásból származott és nem volt konkrét. Később már azzal védekezett, hogy C.C. hencegett neki a maffiaüggyeivel, és ennek hatására poénként hívta fel őt arra, hogy ölje meg a szüleit. Végsősoron pedig azt a védekezést terjesztette elő, hogy azért került sor a többszörös felhívásra, illetőleg a Messenger üzenetek elküldésére, hogy ezen keresztül a barátait, illetőleg ismerőseit leleplezze, tesztelni akarta, hogy nevezettek az emberölési megbízás kapcsán meddig hajlandóak elmenni. Mindemellett az is nyilvánvaló a terhelt által 2019. január 17. napján tett feljelentés tartalmából, hogy közvetlenül a történet napfényre kerülését követően nem pusztán a szülei, hanem a hivatalos szervek előtt is azzal kapcsolatos nyilatkozatot tett, hogy valaki illetéktelenül jelentkezett be helyette a Messenger üzenetküldő alkalmazásba, s az ő nevében folytatott beszélgetést C.C.-tal a szülei meggyilkolásáról. Utóbb ezen védekezési iránnyal felhagyott és ténybeli beismerő vallomást tett. Utóbbiakra tekintettel mindenben helytálló eljárást követett a törvényszék, amikor kizárólag abban a részében fogadta el a terhelt beismerő vallomását, amelyet az egyéb személyi és okirati bizonyítékok, így elsődlegesen az objektív jellegűnek tekinthető hangfelvétel, illetőleg szöveges üzenetváltások is alátámasztottak.
- [9] A mérlegelő és ténymegállapító tevékenysége során tehát az elsőfokú bíróság helytállóan tulajdonított döntő jelentőséget a vádlottat terhelő, konzekvens tartalmú tanúvallomásokban foglaltaknak, az azokat előterjesztő személyek szavahihetősége nem volt megkérdőjelezhető, ténylegesen valamennyi érdemi körülményre vonatkozóan következetes és az egyéb bizonyítékok tartalmának is megfelelő előadásokat terjesztettek elő, így összességében a terhelti védekezéselemekkel ellentétes tartalmú tanúnyilatkozatok, az azokat alátámasztó személyi, okirati és szakértői bizonyítékok alappal szolgáltak az elsőfokú bíróság által rögzített ítéleti tényállás megállapításának alapjául. A hivatkozott tanúvallomások koherenciája, az egyéb okirati és szakértői típusú bizonyítékok tartalmával való egyeztetetősége tehát nyilvánvalóan a terhelti védekezés hiteltérdeklősége ellenében hat, az ezzel kapcsolatos elsőbírói mérlegelés nem támadható alappal. Fentiek szerint jelen ügy megkerülhetetlen személyi típusú bizonyítékait alkotják a tanúk nyilatkozatai, amelyeket a törvényszék kellő körültekintéssel vont az értékelési körébe, ezen túlmenően a rögzített telefonbeszélgetések és szöveges üzenetek, valamint a rendelkezésre álló pszichológus szakértői vélemény meggyőző elemzésével pontosan és többirányból is kimutatta, hogy mely okokból tekintette valósnak, közvetlennek és komolynak a terhelt ölésre irányuló

szándékát. Meggyőző érvrendszerrel szolgált az elsőfokú bíróság azzal kapcsolatosan is, hogy mely körülményekre figyelemmel nem lehet a vádlotti magatartást, a sorozatosan elhangzó felhívásait egyszerű viccnek, esetlegesen indulati cselekménynek vagy a barátai nagyzolásának leleplezésére irányuló, őket pusztán tesztelő cselekvőségnek tekinteni.

Fentiekhez képest a védelemnek a büntetőeljárás során előadott, majd több ízben megismételt és a fellebbezés írásbeli indokolásában is meghivatkozott bizonyítékérkelése, a megfelelő motiváció, illetőleg az ölési szándék hiányával, a vádlott által kétségtelenül adott megbízás komolytalanságával kapcsolatos fejtegetése, valamint az ehhez kapcsolódó jogi érvelése a törvényszék által helyesen számbavett, majd logikus gondolatmenettel alátámasztottan helytállóan értékelt releváns bizonyítékok felülmérlegelését, konkrétan ugyanazon adatsornak alaptalanul egy teljesen más logika mentén történő újraértékelését célozta, amelyre azonban a Be. 593.§ (2) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán a másodfokú eljárásban a megalapozottan megállapított tényállás mellett nem kerülhetett sor, illetőleg arra nem volt alapos ok.

- [10] A törvényszék által megállapított tényállás a fentiek szerint a rendelkezésre álló bizonyítási anyagnak mindenben megfelelő, teljes egészében megalapozott, amely mentes a Be. 592.§ (1), illetve (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, az pusztán annyiban szorul pontosításra, hogy az elsőfokú ítélet 4. oldala utolsó bekezdésének 1. mondatában megfogalmazottak nem tartoznak a történeti tényállás keretei közé, az ebben részletezett jogi jelentőségű ténybeli következtetést a másodfokú bíróság az ítéleti indokolás integráns részének tekintette. Utóbbiakra tekintettel az ítélet tábla a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a helyesbített tényállás alapján bírálta felül.
- [11] A fentiek szerint megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a terhelt bűnösségére és büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságára, emellett a vádlott terhére rótt élet elleni bűncselekmény minősítése is törvényes, az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az anyagi nehézségei miatt a szülei életére törő terhelt szándékának realizálása érdekében az ismerősi körében olyan személyt keresett, aki anyagi ellenszolgáltatás ellenében hajlandó az ölési cselekmény végrehajtására, majd az elkövetésre két személyt is felhívott, a vádlott egyenes szándéka a befejezett bűncselekmény elkövetésére irányult, a tanúk irányában tanúsított felbujtásszerű magatartása komoly és közvetlen volt, amennyiben a szándéka szerinti cselekmény végrehajtásra kerül vagy kísérleti szakba jut, az a Btk. 160.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a/, b/ és f/ pontjai szerint minősült volna.
- [12] A bünteteskiszabás másodfokú felülbírálatánál során az ítélet tábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által számbavett és értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre, az előbbiektől azonban mellőzni volt szükséges a vádlott büntetlen előéletére történő utalást, hiszen az a fiatal felnőttkor mellett jelen ügyben sem értékelhető enyhítő súlyú tényezőként. Mindemellett pedig megfelelő értékelést kellett, hogy nyerjen a bünteteskiszabási szempontok között a vádlott személyiségének fokozott társadalomra veszélyessége, I.rendű vádlott neve konkrét motivációja, a szándékai szerinti cselekmény ugyanis a korábban részletezettek szerint előre kitervelten, nyereségvágyból, több ember, nevezetesen a saját szülei sérelmére történő elkövetésre irányult, utóbbi tényezőnek pedig kifejezetten komoly súlyosító nyomatékot kellett tulajdonítani. A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság összességében osztotta a törvényszék azzal kapcsolatos álláspontját, hogy a büntetés alapvető céljaira is figyelemmel - a súlyosító körülmények jellege és a többrendbeli elkövetés, valamint a célzott személyek közvetlen hozzátartozói mivolta miatt - a kiszabott konkrét büntetési tartamnak az irányadó halmazati középérték közelébe kell esnie.

- [13] Figyelemmel pedig arra, hogy az elsőfokú határozatnak a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a mellékbüntetés alkalmazásával, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának meghatározásával, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával, az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsával, illetőleg a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezései is törvényesek és megalapozottak, a másodfokon eljáró bíróság a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú határozatot a Be. 605.§ (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával helybenhagyta azzal, hogy a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdései szerint rendelkezett a vádlott által az elsőfokú ítélethirdetéstől a másodfokú ítélet kihirdetésének napjáig előzetes fogvatartásban töltött időnek a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

Győr, 2020. február 20.

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Németh Balázs sk.
előadó bíró

.Vajda Edit sk.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2019. szeptember 30. napján kelt 11.B.15/2019/13. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2020. február 20.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke